

Calavo Growers of California wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 8 listopada 2004 r. wydanej w sprawie R 159/2004-1 oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 8 marca 2001 r. Luis Calvo Sanz zgłosił do rejestracji graficzny znak towarowy „CALVO” (nr 2.127.132) w celu odróżnienia towarów z klas 29, 30 i 31.

W dniu 21 grudnia 2001 r. Calavo Growers of California, skarżąca w niniejszym postępowaniu, wniosła na piśmie sprzeciw wobec ww. zgłoszenia, powołując się na słowny wspólnotowy znak towarowy „CALAVO” (nr 102.822) dla towarów z klas 29 i 31. Sprzeciw ten składał się z dwóch części. Pierwszą z nich stanowił formularz w języku hiszpańskim, w którym wskazane były: język postępowania w sprawie sprzeciwu, kwestionowane zgłoszenie, strona przeciwna i jej przedstawiciel, rachunek bieżący do uiszczenia opłaty i wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy. Zaznaczono tam również, że sprzeciw jest oparty na „wszystkich towarach-usługach wcześniejszej rejestracji-zgłoszenia”, jak również na „wcześniejszym znaku i prawdopodobieństwie wprowadzenia w błąd”.

Druga część sprzeciwu zawierała rozwinięcie jego uzasadnienia. Tę część pisma sporządzono po angielsku.

W dniu 18 grudnia 2003 r. Wydział Sprzeciwów wydał decyzję nr 2927/2003, częściowo uwzględniającą sprzeciw wniesiony przez skarżącą. W decyzji tej nie uwzględniono twierdzeń w języku angielskim, gdyż nie zostały one przetłumaczone na język postępowania w wyznaczonym terminie.

Odwołanie, które zgłaszający wspólnotowy znak towarowy wniósł od tej decyzji, zostało rozpatrzone przez właściwą Izbę Odwoławczą, gdyż uznano, że Wydział Sprzeciwów nie jest właściwy do rozpatrzenia sprawy sprzeciwu wskutek nieuwzględnienia przez niego twierdzeń skarżącej dotyczących meritum sprawy z braku ich tłumaczenia na język postępowania.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi naruszenie art. 42 ust. 3 i 73 ust. 1 rozporządzenia WE nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego w związku z przepisem 20 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego.

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2005 r. przez EDP-Energias de Portugal przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-87/05)

(2005/C 82/78)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 25 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga EDP-Energias de Portugal, z siedzibą w Lizbonie (Portugalia) reprezentowanej przez C. Botelho Moniz, R García-Gallardo, A Weitbrecht i J. Ruiz Calzado, lawyers przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie nr COMP/M.3440 EDP/GNI /GDP uznającej koncentrację w wyniku której Energias de Portugal SA i ENI Portugal Investment S.p.A przejęły łączną kontrolę nad Gás de Portugal SGPS S.A. za niezgodną ze wspólnym rynkiem;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania łącznie z kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja uznała za niezgodną ze wspólnym rynkiem koncentrację, w wyniku której strona skarżąca przejęła wraz z ENI Portugal Investment S.p.A łączną kontrolę nad Gás de Portugal SGPS S.A., spółką, której działalność w sektorze gazu obejmuje wszystkie ogniwa sieci rozdziału i dostawy gazu w Portugalii.

Na poparcie swojego wniosku strona skarżąca podnosi po pierwsze, iż przeprowadzając postępowanie, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonej decyzji, Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji oraz uchybiła istotnym wymogom proceduralnym nie przyznając stronie skarżącej wystarczającego dostępu do rezultatów badania z punktu widzenia rynku zaproponowanych przez strony koncentracji zobowiązań oraz nie dokonując bezstronnego oraz starannego oszacowania zaproponowanych zobowiązań w czasie przeprowadzania oceny tegoż badania.

Strona skarżąca podnosi następnie, iż Komisja naruszyła również ciążący na niej na mocy art. 253 WE obowiązek właściwego uzasadnienia jej decyzji ze względu na to, iż Komisja opierała się na informacji uznanej za mającą charakter poufny i nieudostępnionej stronie skarżącej.

Strona skarżąca podnosi również kwestię, że portugalski rynek gazu zalicza się do rynków „wschodzących” zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy 2003/55 ⁽¹⁾ oraz że korzysta on z prawa do odstąpienia od stosowania tejże dyrektywy do kwietnia 2007 r. Strona skarżąca uważa, iż oceniając wpływ koncentracji na nie otwarty na konkurencję rynek gazu, Komisja naruszyła prawo rządu portugalskiego do dokonania restrukturyzacji sektora gazu w okresie obowiązywania odstępstwa. Następnie twierdzi ona, iż Komisja mylnie zastosowała występujące w art. 2 rozporządzenia 4064/89 ⁽²⁾ kryterium merytoryczne, usiłując dokonać oceny skutków zamierzonej koncentracji na zakończenie okresu obowiązywania odstępstwa, to znaczy kilka lat później.

Dalsze naruszenie tego artykułu jak również obowiązku uzasadnienia polega zdaniem strony skarżącej na tym, iż Komisja nie dokonała oceny czy umocnienie pozycji dominującej strony skarżącej i Gás de Portugal na rynku energii elektrycznej i gazu spowodowałoby znaczące utrudnienie konkurencji.

Wreszcie strona skarżąca twierdzi, iż Komisja naruszyła art. 8 ust. 2 i art. 8 ust. 3 rozporządzenia 4064/89 dochodząc do wniosku, że bez względu na proponowane przez strony zobo-

wiązania, zamierzona transakcja winna być uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz. U. L 176 str. 57).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 257 str. 13).

Wykreślenie sprawy T-131/03 ⁽¹⁾

(2005/C 82/79)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2005 r. prezes drugiej izby Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy T-131/03 Sinziger Mineralbrunnen GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 5.7.2003